

MINÄ RAKASTAN SINUA VIITTOMAKIELELLÄ – PÄIVÄNAVAUS ALAKOULUUN

Kuvittele maailma, jossa sinulla ei ole sanoja. Yritä nyt miettiä, miten kysyisit vieruskaveriltasi ilman sanoja: "Voimmeko olla ystäviä?"

[Jos päivänavaus on esimerkiksi juhlasalissa, voitte kokeilla sanatonta viestintää]

**

Nyt otamme mielikuvituksessamme lentokoneen ja matkustamme kauas, kauas Koillis-Intiaan Nagalandiin ja Intian mittapuilla erittäin pieneen Dimapurin kaupunkiin. Siellä asuu vain hieman yli 120 000 asukasta.

Kuuroille lapsille Intiassa maailma on vaikea. Heitä on hävetty ja pidetty kodin seinien sisällä. Viittomakieltä ei saanut käyttää, koska se näytti kummalliselta ja ainoa tapa ansaita toimeentuloa on ollut kadulla kerjääminen. Kuurot on kasvatettu siihen, että he eivät selviytyisi omasta elämästään, vaan olisivat aina riippuvaisia toisista.

Ihmiselle on kuitenkin tärkeää saada olla myös itsenäinen ihminen, joka pystyy tekemään itse asioita. Jo ihan pikkulapset, parin vuoden ikäiset, haluavat solmia itse omat kengännauhansa, vaikka eivät edes osaisi ja hermostuvat, jos vanhemmat tulevat auttamaan. Vaikka olisi jokin vamma, kuten kuulovamma, se ei tarkoita sitä, ettei voi tehdä asioita tai etteikö olisi omia mielipiteitä ja näkemyksiä asioista. Kun tekee asioita ja ilmaisee omia tunteitaan ja mielipiteitään, se tuntuu hyvältä. Ihan kuin olisi ollut näkymätön ja sitten tulisi näkyväksi muiden silmissä.

Dimapurissa sijaitsee Koillis-Intian ainoa kuurojen kirkko. Kirkon yhteydessä toimii kuurojen koulu ja ammattikoulu. Ensin he oppivat kielen, jolla voi keskustella toisten kanssa eli minkä kielen? Kyllä, viittomakielen. Ammattikoulun käyminen on sen jälkeen mahdollista viittomakielellä ja sen käyneet voivat elää normaalia elämää sekä elää itsenäisesti yhteiskunnassa.

Oma kieli on se, jolla voi kertoa kaikkein tärkeimmistä asioista niin, että sydän on mukana. Suomessa se voi olla suomi, ruotsi, joku saamen kielistä tai viittomakieli, mutta myös vaikka arabia, somali, venäjä, farsi, urdu, englanti tai joku muu niistä tuhansista kielistä, joita maailmalla puhutaan. Joillekin ihmisille tuntuu parhaimmalta ilmaista itseään vaikkapa musiikin, tanssin tai kuvataiteen avulla, vaikka he osaisivatkin jotain muutakin kieltä.

Tärkeintä on kuitenkin halu ymmärtää toista. Vaikka emme osaisi puhua toistemme ikiomaa kieltä, voimme yrittää ymmärtää sitä, mikä toiselle on tärkeää.

Kun Dimapurin kuurojen koululla kysyttiin eräältä nuorelta mieheltä, mikä on tärkein viittomakielen sana, hän näytti kädellään "I love you" eli "Minä rakastan sinua" -merkkiä. Tiedättekö, miten sellainen viittoma

tehdään? Nyt opettelemme sen. Etusormi muodostaa kirjaimen "i" eli englanniksi se on "minä". Etusormi ja peukalo yhdessä muodostavat kirjaimen "I" niin kuin "love". Pikkurilli ja etusormi, jotka yhdistyvät kämmenessä ja käsivarressa yhdeksi, muodostavat kirjaimen "y" eli "you". I love you. Minä rakastan sinua. Ja jos minä rakastan sinua, yritän ymmärtää sinua ja sydämesi asioita, vaikka sinun kielesi olisi itselleni vieras.

